

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Ministerens Foranstaltning vil være at optage til Revision senest i Efteraaret 1938 med Hensyn paa Muligheden af yderligere Lempelser inden Udarbejdelsen af Planen for Indførselens Regulering i 1939. Det er herigennem tilsikret Erhvervene, at der, naar nærmere Erfaringer er indvundet med Hensyn til den betydelige Udvidelse af Frilisten og Overførelsen af Varer til Gruppe B, kan optages Drøftelser i Valutaraadet vedrørende Spørgsmaalet om Muligheden for yderligere Ændringer i Varefortegnelsen.

Angaaende den til Lovforslaget knyttede Varefortegnelse skal jeg endnu nævne, at der i Forhold til den nugældende Varefortegnelse er foretaget forskellige Opdelinger, for hvilke der nærmere er gjort Rede i Bilag 3 til den i Folketinget afgivne Betænkning vedrørende Lovforslaget.

Med Hensyn til de i øvrigt i Lovforslaget indeholdte Ændringer skal jeg nævne, at der til den nuværende Lovs Bestemmelse i Lovforslagets § 4, 1ste Stykke, er foreslaaet føjet, at kun den, der har Adgang til at faa udstedt Indførselsbevilling, er berettiget til at udøve Importvirksomhed med Varer af den paagældende Art; det vil altsaa sige, at Importøren skal have sine Papirer, Næringsbevis eller Autorisation, i Orden i det Omfang, der kræves som Grundlag for Næringens Udøvelse.

I § 5 er Bevillingernes Gyldighedstid foreslaaet fastsat til 8 Maaneder ligesom nu, men af Hensyn til den nyindførte Gruppe B er det udtalt, at Gyldighedstiden først løber fra det Tidspunkt, da Indførselsbevillingerne efter deres Paalydende kan benyttes som Grundlag for Indførsel af Varer.

I § 6 findes Regler om privat Vareudveksling. Det foreslaas her, at der i Modsætning til tidligere skal nedsættes et egentligt Udvalg til Behandling af disse Sager. Endvidere foreslaas de Organisationer, der hidtil har været beskæftigede med disse Spørgsmaal, suppleret med Søfartsraadet og Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, ligesom en Repræsentant for Fiskeriet kan tiltræde Udvalget. Efter de nugældende Regler kræves der Enstemmighed inden for de paagældende Organisationer, for at et Forslag kan gennemføres, men efter den skete Udvidelse af Kredsen af Organisationer, der skal beskæftige sig med disse Spørgsmaal, er det fundet rimeligt at ændre denne Regel derhen, at det nu kun kræves, at et Flertal inden for Udvalget skal anbefale Vareudvekslingen.

I § 7 er det bl. a. foreslaaet, at Planen

for Indførselens Regulering fremtidig skal udarbejdes halvaarsvis i Modsætning til nu, da Planen gælder for en Periode af 4 Maaneder. Det er Tanken at udfærdige Bevillingerne pr. 1. Januar og 1. Juli. Ogsaa disse Ændringer er foretaget for at imødekomme Erhvervenes Ønske om større Disponeringsmulighed. Hvis særlige Brancheforhold gør sig gældende, vil man naturligvis altid være villig til at forhandle nærmere herom.

I Lovforslagets § 11, 2det Stykke, findes en Regel, hvorefter Valutacentralen, for saa vidt den ikke faar de fornødne Oplysninger, kan træffe Bestemmelse om, at Udstedelse af Bevillinger til den paagældende udsættes, indtil de ham afkrævede Oplysninger og Bevisligheder er meddelt. Hensigten med Bestemmelsen er, som det vil forstaaes, at sætte Valutacentralen i Stand til at overvaage, at de givne Forskrifter ikke tilsidesættes til Skade for lovlydige erhvervsdrivende. Til denne Bestemmelse er der i Overensstemmelse med de i det andet høje Ting førte Forhandlinger og som en Imødekommen over for de af Det konservative Folkeparti fremsatte Ønsker paa mit Forslag gjort den Tilføjelse, at Valutaraadets Bestemmelse i saa Henseende altid skal forelægges Ankenævnet, ledsaget af en nærmere Motivering for den trufne Afgørelse, saa at Valutacentralens Beslutning bortfalder, medmindre den tiltrædes af Ankenævnet.

I § 14, 1ste Stykke, er Bemyndigelsen til at indhente statistiske Oplysninger udvidet noget.

I § 14, 2det Stykke, er der indføjet en særlig Regel, hvorefter der under Administrationen af Loven kan tages særlige Hensyn til færøske og grønlandske Forhold, ligesom det er fundet formaalstjenligt at aabne Mulighed for at fravige Bestemmelserne, for saa vidt angaar Samhandel og Overførsel af Penge og Værdipapirer mellem Danmark og Island.

I § 15 foreslaas det, at Erklæringer angaaende Forhold, der omfattes af Valutaloven, kan kræves afgivet paa Tro og Love. Det maa ikke mindst af Hensyn til lovlydige Importører anses for betydningsfuldt, at det herigennem søges sikret, at den enkelte ikke gennem urigtige Erklæringer søger at mele sin egen Kage til Skade for hele Standen som saadan.

§ 16 indeholder nærmere udformede Straffebestemmelser, der dog opretholder de hidtidige Strafferammer.

Som det vil være bekendt, har det under Forhandlingerne i det andet høje Ting været forsøgt at skabe et noget bredere Grundlag for Gennemførelsen af Lovforslaget gennem